

ÚJ SÁG

2015. SZEPTEMBER

*„Kard által vész mind, ki kardot ragad.
Légy bölcs vezér, és űzd el az ős átkokat,
Békét keress, hisz volt már elég áldozat!”*

Önkormányzati hírek

István, a király

Augusztusi programok
beszámolói

Tápiófeszt programajánló

KÖZÉLET - ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Kedves Olvasó!

Rendkívül mozgalmas nyarat tudhatunk magunk mögött. Remélem sokan találtak kedvükre való programot. Idei „évadunk” legjelentősebb eseménye a falunap volt, azon belül is az István, a király előadás. Igaz több százan érkeztek már a tuningfesztiválra is – köszönjük Lesti Viktornak a szervezést – a résztvevők száma az esti koncertekre és az előadásra több, mint 2000 főre emelkedett. Bővebb beszámolót a kulturális rovatban olvashatnak.

Pályázatok

Augusztus hónapban értesítést kaptunk, hogy az intézmény és közútfejlesztési pályázataink tartalék listára kerültek, újabb döntés év vége felé várható.

A MOL NyRt. 500.000,- Ft-tal támogatta a Tápióságért Alapítványt, falumúzeum és a dr. Papp Károly életmű bemutatása céljából.

Csatorna

A csatorna házi bekötés munkálatai töretlenül haladnak, egyre többen csatlakoznak a hálózatra. A hibajavítás is lassan a végéhez érne, de sajnos sokszor bővül új elemekkel a lista.

Közmunka

Egyedi közfoglalkoztatotti térkő projekt elérte a faluközpontot. Kérem mindenki türelmét a munkálatok ideje alatt, valamint óvatosságra inteném a gyalogosokat, amennyiben a munkaterületen közlekednek.

Szelektív sziget

Az egészségház mögött lévő szelektív sziget megszűnt, az üvegek gyűjtésére egy konténert fogunk állandó jelleggel biztosítani, ennek helyéről hamarosan tájékoztatjuk a lakosságot.

Képviselő testületi ülés

Napirendi pontok:

1./ 2014/2015-ös nevelési év óvodavezetői beszámolója és a 2015/2016-os nevelési év előkészítése – testület elfogadta a beszámolót.

2./ Döntés Juhász Ildikó óvodavezető intézményvezetői pótlékáról – a testületi határozat értelmében a vonatkozó jogszabály által adható minimum összeg került meghatározásra.

3./ Döntés Laczkó Györgyné intézményvezető-helyettesi pótlékáról - a testületi határozat értelmében a vonatkozó jogszabály által adható minimum összeg került meghatározásra.

4./ Bányászati létesítmény elhelyezésének megbeszélése (MOL) - a testületi határozat értelmében a testület hozzájárul, hogy a tulajdonában lévő földterületen a Mol Nyrt. csővezetékét fektessen le.

Halasi Anita polgármester asszony

Falunap

Szeretném pár sorban megköszönni mindazok munkáját, akik a falunap sikeréhez hozzájárultak.

Köszönöm a legalább három napos felügyeletet és háttér munkát Kun Zoltánnak, Bartucz Györgynek és a közfoglalkoztatott programban résztvevő valamennyi kétkezi munkásnak! Köszönjük a képviselő-testületnek, hogy a programokkal, fellépőkkel már akkor is foglalkoztak, mikor én még nem dolgoztam itt (külön köszönöm Toldi Miklósnak az év első felében történt

egyeztetéseket a fellépőkkel). Köszönöm Halasi Anita, polgármester asszony sok támogatását, családjának a napközbeni kisebb-nagyobb segítségnyújtásukat!

Köszönöm dr. Pap Anikó jegyzőnek, hogy a pénzügyeket felügyelte és intézte. Köszönjük a Tápióság Pékségnek a segítő támogatást, és az új kenyereket! Köszönöm az önkormányzati dolgozók segítségét. Köszönöm Maczó Sándornak az ingyenes lovagoltatást! Köszönöm a Gézengúz óvoda pedagógusainak és ovisainak, a Vadvirág Hagyományörző Nyugdíjas Klubnak, Kun Bencének, valamint a Barátság Triónak, hogy igent mondtak a felkéréseimnek (Bencét és a Barátság Triót még kárpótolnom kell egy plusz műsoradási lehetőséggel)!

Köszönjük a Tápiósági Polgárőr Egyesületnek a több napos jelenlétet és felügyeletet! Köszönöm munkatársamnak, Szántai Katinak az egész napos talpon létet és rohangálást, valamint az előkészületi munkákat, plakátokat, nyomtatványokat, stb.! Köszönöm Teréki Krisztiánnak, a tapiokultura.hu fotósának, hogy eljött hozzánk és remek fotóival megörökítette a rendezvényt! Köszönöm a Williams TV-nek a közreműködést! Köszönöm Ráduly Ferenc plébánosnak a kenyéráldást és a szép beszédet.

Köszönöm Lesti Viktornak, hogy a Tuningfesztivál megszervezését magára vállalta (és remekül el is végezte), valamint az esti „utcabálért” hálás vagyok Völgyi Péter alias Peat Junior lemezkeveréséért, az Indián Sped Kft-nek a kiemelkedő minőségű rögtönzött színpadért és Berényi Tamásnak az ötletért, segítségért! S végül hálás vagyok mindenkinek, hogy az István a király előadást ilyen magas minőségben tudtuk élvezni! Köszönöm.

(Ha esetleg valakit kihagytam, nem volt szándékos, elnézést kérek érte!)

Csanádi Ádám

Augusztus 22-i falunap

(írta: Kun-Halasi Katalin)

A szokásokhoz híven ezúttal is szerettem volna megragadni az alkalmat, hogy publikáljak egyrészt fotókkal, másrészt egy rövidebb írással az augusztus 22-ei rendezvényről. Már a címnél elakadtam. Hezitáltam a Falunap Tápióságon, és az István, a király – Tápióságon között. Szívem szerint azonnal a lecsóba csapnék, és ontanám a mondatokat az „IstvánSág” –ról, de méltatlan lenne szó nélkül hagyni az azt megelőző egész napos, népszerű rendezvényt. Lesti Viktornak köszönhetően a napot igencsak mozgalmassá és látványossá tették a feltuningolt négykerekek, akik ezúttal már nem kímélték kis falunk útjait, és ahol erre alkalmas aszfaltcsíkot találtak, bemutatkoztak. Azonban nem csak a néhány kereszteződésben hagyott minta fog bennünket emlékeztetni erre a napra.

Szerencsés helyzetbe kerültem a publikálás kapcsán, hiszen ahogy azt az internetezők nagy része tapasztalhatta, 22-e óta elárasztja a világhálót a legkülönbözőbb címekkel ellátott cikkek településünkéről. Elhatároztam tehát, hogy mivel én úgy sem tudnék elfogultság nélkül beszámolni a történekről, átadom a szót a szakavatott, és akár vadidegen szemlélődőknek, de hogy teljes legyen a kép Tóthné Ónody Nóráról, az István, a király rendezőjét, valamint Halasi Anitát településünk polgármesterét is megpróbáltam.

A magam nevében egyetlen egy mondattal szimbolizálnám az idei falunapi rendezvényt, de különösen az István, a király előadást. A lakosok büszkéek arra, hogy SÁGIAK! És hogy miért?

Tápióság... király (Fátrai László írása)

„Falunap... hmmm... nem olyan könnyű egy ilyen eseményről beszámolni. Egyik olyan, mint a másik. Kell lufi, ugráló-vár, dodzsem a gyerekeknek, meg vattacukor, nyalóka, céllövölde, lángos, hot-dog, sör döggivel. Mi lehet más, él az ember, évente legalább egyszer szétrúgjuk a karám oldalát. Gondoltam eddig.

De kezdjük az elején. Voltak a fentebb említett kellékek, eddig rendben. Voltak híres, és még híresebb danászok. Sub Bass Monster hozta a kötelezőt, sőt egy kicsit többet is. Megmutatta, hogy ember tudott maradni. Lelkesen csoportot fotóz, az arra vágyókkal, lemegy pacsizni a közönség közé, szórja a humorbonbont, ironia terén magát sem kíméli. Kicsit fáradt a tekintete, valószínű nem ez az első haki ezen a hétfőjén. A vaker, amit veret, még mindig hitelesen szól, csak a tekintetében ne lenne az a szomorúság. Ő tudja, mi az oka. A közönség vevő, megmozdulnak, és megy a „négy ütem”. Közben a szét optikai-tuningolt utcai autók hangorkánnal kedveskednek a közönségnek, és iszonyatos füsttel. De... van, akit ez szédít, nem szabad alábecsülni ezt a szenvedélyt. Zacher dokiért azért nem kiálltunk. Aztán futunk pár kört a drifelés szerelmesei kedvéért, amíg a motor, meg a gumik bírják. Jó muri ez, és látványos, kicsit lehetne több, de ilyesmiből az ember gyerekének soha nem elég. Janicsák Vecától kicsit cidriztek a rendezők. No, nem, mint jelenségtől, attól, hogy tudja-e vállalni a fellépést. De a várt baba zeneszerető lehet, mert nyugodtan hallgatta végig anyukája pocakjában a produkciót. A színvonal pont, ahol a vonal meg van húzva... jó magasan.

És akkor térjünk rá egy svéd csavarral az est fénypontjára. De, mindent a maga helyén...

Tápióságról sokan azt sem tudják, eszik-e, vagy isszák. Jobb esetben a Tápió és vidéke jut eszébe, de, hogy ilyen névvel település létezik, kevesek ismerői. Kis falu. Csendes, rendes. Megbúvik a többi között, kicsit döcögősen, kicsit ráncosan, édeget, hogy senkinek fel ne tűnjön. Gondoltam eddig.

Most történt valami. Adva van egy fiatal, friss szellemű, újító szándékú polgármesternő, és egy csomó tenni akaró, lelkes lakos. Kell egy kérés, kellenek segítő kezek, és a szekér a domboldalon, ha egyszer megindul, nincs már erő, ami meg tudná állítani.

Rendezzünk István, a királyt – szolt a kérés. Jól van – volt a válasz. És jött egy zenekar, hogy majd ők élőben tolják a Szörényi-Bródy rock and rollt. És a lelkesedés elragadott majd száz embert... egészen fel, a világot jelentő pallókig. Egy alig 3000 fős falu közel egy tizede nekilátott megforgatni a világot, rakodtak, rendeztek, szervezkedtek, adták, amit tudtak. A produkcióban részt vett a település apraja-nagyja... szó szerint. A festményei után vágyakozó tanárnő, mint Sarolt, és az épp csak tizenéves kislány, mint Koppány lánya, a rocker Koppány, és a roma származású István. És az énekkar, fiatalok, vének vegyesen. És nyomták, mint akiknek az élete múlik rajta. Elragadó, és megragadó volt az a tűz, ahogy nekiestek, ennek az amúgy nem könnyű darabnak. Komoly hangok, és színészi teljesítmények kellene ide (annak idején nagyon magasra lett tolva az elvárás), és mindezt három hónap alatt, de összehozta ez a kis közösség. Ahol kevés volt már a hangterjedelem, használták a falzettet (ha kell, hát kell), vagy ellensúlyozta a beleélés, a színészi teljesítmény. A zenekar hibátlanul játszott, a belépések pontosak voltak, a feszültségek, a kontrasztok jól értelmezhetőek. Nincs senki, akit ki kellene emelni. Ez az előadás így egyben, mindenkivel együtt volt teljes. Tiszteletet érdemel minden, a munkában részt vállaló, feladatának súlyától függetlenül, a kórus leghátsó emberétől a főszereplőig, a táncosoktól a lovasokig. És a helyszín sem akármilyen. Lehetnének akár a Királydombon is, de nem ott vagyunk, csak az iskola évszázados gesztenyéi alatt. De ilyen helyszín sem lelhető minden bokor alján. A teljességhez minderre szükség volt. Sommás a kijelentés, de példát kell venni mindenkinek erről a teljesítményről, és megfővegelni az összefogás eme nagyszerűségét. A Tápióságiaknak azt üzenem, hogy emeljenek a lécen, mert még bírják, van ott még kraft, a többieknek meg itt a követendő példa, hát kövessék.

Kalap le, főhajtás.”

Keresztes Pált („ismerős ismerősének a valakije”) is sikerült kiábrándítanunk, hogy itt bizony nem lesz szemtanúja „valami nagy balesetnek élőben”, hanem ellenkezőleg. Ő így vélekedett:

„István hódított!

Egy telefon beszélgetéssel kezdődött, miután kicsit furcsa hangulatban álltam fel a TV elől az István, a király rockopera újabb bemutatása után. Egy szintén zenész, színházi ember barátommal próbáltunk nagyon magvas gondolatokkal bombázni egymást a látottak, hallottak után. Nem sikerült semmi érdemlegeset találnunk a NAGYOK"előadásában, így eldöntöttük: erről nincs mit írni... Azzal zártuk beszélgetésünket, hogy van egy ismerőse, akinek az ismerősének a valakije említette, hogy egy vidéki alkalmi csapat, Tápióságon, augusztus 22-én élőben fogja előadni a rockoperát. Azonnal a Forma 1 effektus jutott eszembe... Lássunk valami nagy balesetet élőben...

Negyven perc autózás után értünk a kicsiny Pest megyei faluba. Már a bejáratnál szembesültünk a ténnyel, hogy itt vidéken is éhesek a kultúrára. (Nem gondoltuk, hogy a falunappal egybekötött előadás megmozgatja a helyieket és a környékbeli települések lakosait. Már itt is tévedtünk.) Maga a helyszín csodálatos. Isten is

(pontosabban Szirmay gróf) rendezvény helyszínnek teremtette. Volt már itt idén motoros fesztivál, tuning találkozó, rétes fesztivál, lovas nap... Vagyis zajlik az élet ebben az alig 2000 fős falucskában.

A nézőtér este kilencre teljesen megtelt. Ránézésre 2000 (!) fölötti volt a létszám. Ez már kicsit szíven ütött, és kezdtem reménykedni, hogy talán itt tudnak már valamit az emberek. Aztán megláttuk a színpadot. Nagy volt... Olyan Istvánhoz méltó. Mire jó helyet találtunk, a zenekar már a helyén állt és felcsendült a jól ismert Nyitány," ahogy ezt kell is. Közben Szakmai'szemmel már vizsgáltam a zenekar felállását. Hagyományos rock zenekar, zongora kísérettel. A hangzás már a Te kit választanál"dalnál sokat elárult. Lehet jó lesz ez! Aztán jött sorban a többi, jól ismert, agyon hallgatott sláger." Kezdtém észrevenni magamon, hogy élvezem. Az olykor-olykor becsúszott hamiskás énekhangok sem tudták elvenni a kedvem az előadástól. Próbáltam megfejteni miért jó ez? A zenekar egyben" volt. A zongora mögött, valószínű komolyzenei tanulmányokkal rendelkező tanárnő játéka hibátlan pontosságú volt, a helyi rock zenekar végig koncentrálna, az énekeseket figyelve, hozzájuk igazodva játszott. (Azért szerencsére nem vetkőzték le 'focker' mivoltukat és a Szállj fel szabad madár" vagy az 'Áldozatunk fogadjátok' egy kis handbangel' megtűzdelve érkezett). Az énekeseken látszott a felkészülés. De ami még ennél is fontosabb, az a tűz, ami bennük volt! Kivétel nélkül elhittem, amiről énekelnek! És az előadás felétől, már nem is tudtam azon gondolkodni, hogy mit kell majd írnom! Csak élveztem. Ugyanúgy, ahogy a színpadon állók és a körülöttem álló tömeg is!

Ezért is döntöttem úgy, hogy semmi szakmaizgatást nem nézek, csak átadom magam az élménynek, amit még valamikor évekkel ezelőtt éreztem, és azt hittem, hogy soha többé nem élhetem ezt át. Itt ezen az estén nem a profizmustól ájultak el az emberek. Nem a méregdrága show elemekkel megtűzdelt színpadképtől. Egyszerűen, őszinte volt, hiteles, hibátlan, merész, lelkes, színvonalas, alázatos, szeretettel teljes, tüzes...

Nem történt baleset... Akiknek megadtott, hogy láthatták, egy életre szóló élménnyel távozhattak. És reménnyel! Én is reménykedem, hogy ez nem egyszeri alkalom volt. A kérdés csak annyi: vajon ez megismételhető?"

Buzás Csillának is, ahogy azt Ő maga írja különleges élményben volt része.

„Különleges és nagyon pozitív élményben, ami visszaadta a hitemet valamiben, amit nagyon rég elvesztettem. A facebook-ról tudtam, hogy kisfalum, Tápióság lakói István, a királyt csináltak, ezért elmentem megnézni. Mint rendezvényszervező és mint színész is érdekesnek találtam, hogy egy ilyen kis település, mint Tápióság ilyen nagy fába vágja fejszéjét....”

„... amit láttam, az olyan pozitív energiákat szabadított fel bennem, amit színház már rég nem tudott. Adott egy színdarab, egy rockopera, ami a műfajának egyik legnehezebb darabja. Adott egy falu, ahol én lassan 18 éve élek, de mégsem vettem részt az életében, hiszen minden Budapesthez kötött. Ennek a kettőnek a találkozása hozott lázba.”

„... Regösünk hozta a szerepét, el kell dönteni, kit választunk (nekem sosem sikerült még választani, ha dallamra megyek, Koppány, ha szerepre akkor mindegy, ha józan észre István, bonyolult). Szóval nem tudtam választani, de azt hallottam már itt, hogy ez nem lesz rossz. Az én mumusaim, a duett részek is nagyon szépen szóltak István (Toldi Nándor hangja nekem egy igazi örömnép volt) és Gizella között. Utánuk következett Réka egy tündéri szerep egy tündérien játszó lány prezentálásában, a rá csatlakozó Laborcunk, akárcsak Koppány nekem azzal az erővel tűnt ki, amit beleadott a szerepébe. Ha néha nem volt megfelelő a hang (hiszen itt komoly, technikás dalokról beszélünk, amikbe professzionális művészek bicskaja is beletörik néha), azt feledtette a hit és a szenvedély, ahogy játszottak. Így lett az, hogy újra és újra beleszerettem a „Szállj fel szabad madárba”, vagy Koppány és Réka duettjébe. A Hold fénye teljességet nem hozott, hiába kérte tál-tosunk, mert sajnos borult maradt az idő, de ez senkit nem érdekelt, nem ért rá az ember ezzel foglalkozni. Mindenkit név szerint és minden számot cím szerint nem is szeretnék felsorolni, a lényeg, hogy a szereplők pont úgy dolgoztak a színpadon, ahogy egy professzionális színésztől elvárnám. Úgy játszottak, mintha az életükért játszanának. Hisz a színház nem más, mint játék, de halálosan komoly játék.

Külön kiemelném, hogy élőzene volt, ami mindig egy külön élmény, ők is nagyon élvezetesen játszottak, figyeltek,

harmóniában voltak a szereplőkkel. Ez is egy olyan Achilles-sarka egy darabnak, ami a legprofibbaknak is gondot okoz néha....”
„Ezért érdemes színházba menni, köszönöm. Mert ez színház volt.”

És végül, de nem utolsó sorban tekintsünk a kulisszák mögé. **Tóthné Ónody Nóra**, akinek nevét már az előadás előtt is büszkén véstem közvetlenül Tápióság neve alá a programfüzet szerkesztésekor, néhány nappal az előadás, pontosabban, ahogy Ők „Istvánosok” fogalmazzák meg, egy beteljesült álom után, így emlékezik vissza az elmúlt közel fél évre.

„Nem sok embernek adatik meg az életében, hogy valóra váltsa álmait. Én abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy egy megvalósult álmot, egy csodát mondhatok a magaménak.

60 majd közel 100 ember áldozatos és szeretetteljes munkája teljesedett ki a szombati estén. Már évekkkel ezelőtt beszélgettük Toldi Nándival, hogy jó lenne egy pár számot előadni, elénekelni a Falunapi augusztus 20-i rendezvényen. Nándi mindig szívesen segített, bármikor kértem iskolai ünnepség, templomi hangverseny kapcsán. Ennél a pontnál azonban elakadtunk, hiszen zenészként jól tudta, hogy egy zenekar, éneklésben jártas, szakértő emberek nélkül ez nem valósítható meg. Ebben maradtunk....,

Majd idén március 15-én Toldi Miki és Sári István képviselők kézen fogtak és elvittek egy próbateremnek berendezett szobába, ahol

a helyi rock banda, a 'tilldie project próbált. A zenekar tagjai nem voltak ismeretlenek számomra, Gyurit, Bazsit és Mikit már régóta ismertem, a dobos Bense Jocót és a gitáros Kerek Petit csak látásból. Készültek egy zenekari számból! Koppány vezér dalát a „Szállj fel szabad madár” címűt adták elő. Kérdezték tetszik-e, mert ha igen, akkor egy pár szám erejéig kibővíthetjük a repertoárt. Gondoltam nincs veszíteni valónk, vágjunk bele. 8 számot választottunk ki, és kérték, kezdjem el a szervező munkát, először is a szereplők kiválasztását. Mondanom sem kell azt a döbbenetet a jelöltek arcán, amikor elmondtam az ötletet, és vázoltam az előzményeket. Kétkedve fogadták, de igent mondtak (ha nem is rögtön), amiért örökre hálás leszek.

Május 23-án eljutottunk egy fontos időponthoz a projektnyitó megbeszéléshez! Gondoltam, ha „színházat akarunk csinálni” tegyünk úgy mint a nagyok. Mutassuk be a szereplőket egymásnak és a falu meghívott képviselőinek. Halasi Anita polgármester asszony és a képviselő-testület felajánlotta támogatását, és mindenben zöld utat adtak. Az a bizonyos „igen” Halasi Anita szájából mára már történelmi igen Ság történetében.

Jól sikerült a „sajtótájékoztató”, és kezdtük elhinni, hogy lesz belőlünk valami.

Elkezdődtek a próbák, eleinte 2 hetente, majd heti rendszerességgel. Egyre bővült a csapat, egyre többen lettek kíváncsiak munkánkra. 20 főssé duzzadt az énekkar, a tánccsoportunk 17 főt számlált. Karmanóczki Tündi személyében, komolyzenei ismeretekkel rendelkező zongorakísérőt és korrepetitort kaptunk. A zenekar otthon gyakorolta az előre megbeszélt és kiadott számokat, a főszereplők az énekeket, az énekkar és a tánckar pedig a hétvége előtt is összejött, hogy a közös próbákon a lehető legjobbat adják.

Ahogy haladtunk előre az időben észrevettük, hogy egyre jobban várjuk a vasárnapokat és nem csak a próbák miatt. Azért, hogy együtt lehessünk. Mert barátok lettünk, lelki társak, akiknek mindent elmondhattunk, és vigasztalásra találtunk. Egyre több ölelés cserélt gazdát, amiből erőt merítettünk. Hihetetlen pozitív energiák szabadultak fel, és mindenkinben megfogalmazódott a „Jó veletek lenni!” érzés. Közben keményen dolgoztunk! A 8 szám 17 számmá szélesedett, színházi díszletek és jelmezek „kerültek elő”. Egy-egy vasárnapi nap végén fáradtan ültünk le, de nem igazán siettünk haza. Együtt akartunk lenni, beszélgetni, meghallgatni, vigasztalni egymást. Közben egyre több ember fülébe eljutott hogy 60 elszánt és fanatikus ember próbál egész nap a csarnokban. Ebédet ajánlottak fel, 60 emberre főztek, saját erőből, hétről hétre. Süteményt és üdítőt hoztak, mondván Ti csak próbáljatok, majd mi elhalmozunk Benneteket minden földi jóval. Bizonyítani akartunk és megköszönni a sok szeretetet, ami felénk áradt. Színpadot, hangosítást szerveztünk és az utolsó héten beköltöztünk a csarnokba. Meghatott az az elszántság amit ez a 60 ember képviselt. Mert nem ment nyaralni senki ezen a nyáron...., a szabadságot a próbákra és az utolsó hétre tartogattuk. Családok mellőzték férjeiket és feleségeiket, gyerekeiket. A feszültség az utolsó héten tapintható volt... Összezárván 60 ember reggeltől estig. Már-már létformánkká vált az együttlét. Néha lazítottunk is, megnéztük együtt

projektoron a nagyok koncertjét, táncoltunk, kiengedtük a gőzt. Péntek, főpróba. Persze semmi sem úgy történt, ahogy szeretnénk volna. Microport, fények, hangosítás, kontrol, jelmezek, díszletek... Már az utolsó tartalék energiáinkat dobtuk a közösbe, és nem akartuk elhinni, hogy 1 nap és amiért a 60 ember hónapokig dolgozott, valósággá válik.

Szombaton 16⁰⁰-kor találkozó a csarnokban. Ideges járkálások, beéneklés, biztatás, „Jó leszel, ne izgulj!” simogatások, ölelések, „Nyugodj meg, minden rendben lesz!” kézmozdulatok.

Az együtt járásból – lángoló, lobogó szerelem lett, és most itt az idő megmutatni a SZERELMET. Közös ima, utolsó instrukciók. „ÉnekeljeteK úgy, mintha az életeK múlna rajta!” „A szívetek dobogjon a színpadon!” Közben jöttek a hírek a csarnokba, hogy lent már közel 2000 ember van. Riadtan néztünk egymásra! Ez hogyan lehet!?

És 9 órakor 22-én este megtörtént a csoda! Az a hihetetlen energia és szeretet, ami 60 emberből áradt a színpadról, megérintette mindenki szívét. Mindenki zenélt, énekelt, mint a nagyok a színpadon, holott közülünk még nem igen adatott meg senkinek, hogy a világot jelentő léceken álljon. A számok között egyszerre csattant fel a 2500 embertől a taps. Egyre felszabadultabb lett a zenélés!

Adtunk.... nem is akármilyen hitet, szeretetet, és reményt 2500 embernek. Hogy igen, mindenki kezdje el megvalósítani az álmait, mert a csodák valóra válhatnak!

És nyertünk.... barátokat, társakat az együtt zenélés, és az együtt lét öröme.

Hálás vagyok Nektek!”

Tóthné Ónody Nóra rendező

Zárásképpen pedig elevenítsük fel **Halasi Anita** polgármester asszony, előadást megelőző sorait, illetve engedjék meg, hogy egy kommentet is kiemeljek egy internetes fórumról.

„Amire nincs szó”

Álmomban sem gondoltam volna, hogy egy egyszerű Igen," mely májusban válaszként elhangzott részemről Sári István, Toldi Miklós képviselők és Tóthné Ónody Nóra kérésére, miszerint előadhatják-e az idei falunapon az István, a király rockoperát, ekkora jelentőséggel fog bírni kis közösségünk életében.

Hihetetlen volt tanúja lenni annak, hogy hétről hétre egyre több szereplő, segítő, támogató volt, aki nem akart ki-maradni a produkcióból. Mindenkit összeadva, több, mint 100-an munkálkodtak azon, hogy több, mint 2000 ember tapasztalhasssa meg a tudományosan bizonyított tény, a kis közösségek összetartó erejét.

Az elmúlt időszakban valóra vált minden polgármester álma: Közös ügyért sok szív dobban meg. Csak azt nem sikerült megszólítanunk, aki nem akarta. Egyetlen pici hógolyóval, azaz egy IGEN-nel elindult a lavina. Lelküket adva egy színpadon énekelt a nyugdíjas, a helyi rocker, a tanár, a diák, a futár, a kántor, együtt táncolt a szecsői és sági, rokonok, barátok, szomszédok jártak együtt a próbákra, esélyegyenlőségi programunk pedig egetverő: cigány István duettezett nemcigány Koppánnal. Erre azt mondom: ezt csinálja utánunk valaki!

Az előkészületek során látva a próbákat, a lelkesedést, a csillogó tekinteteket, az arcokat éneklés közben, az érzelmeket, az izzadtságcseppeket, a kimerültséget, a katarzisokat, a hallgatóság lúdbőrző karjait, támogatók „adni öröm” mosolyát, a szakácsok ebédjeit, a nagymamák szalagos fánkjait, amivel kedveskedtek a szereplőknek, végül is azt gondolom, az előadástól függetlenül a csoda megszületett.

Köszönöm Nektek „Istvánosok”! Valami olyat tettetek, amire nincs szó. Ezt csak az érzi, és érti, aki ott volt, aki látta, aki hallotta, akinek boldogsággal telt meg akkor este szíve, lelke. Azt hiszem nincs rá mód, hogy hálámat és elismerésemet kifejezzem azért, mert sokunknak visszaadtátok a reményt és a hitet: vannak még igaz emberi értékek, van ereje a művészetnek, a kultúrának, és mi Ságiak csodálatra méltó dolgokra vagyunk képesek. Végre sikerült megmutatni, hogy Tápióság igenis csodás kis település, ami a szomszédaink számára irigylésre méltó, és végre büszkén mondhatja mindenki, hogy „igen, én tápiósági vagyok”.

Halasi Anita polgármester asszony

Dr. Samu János, aki 20 évig volt községünk polgármestere, így köszönte meg nyílt levélben a szereplők munkáját.

„Drága Nórika! A maga munkáját csak felsőfokon tudom dicsérni, azt a kitartást és lelkesedést, szakértelmet, ami szombaton este fordult katarzisba. Óriási öröm számomra, hogy egy összetartó lelkes községi vezetés segíti ilyen nagy álmok valóra válását. Őszinte szívből gratulálok Önnek és minden szereplőnek, a láthatatlanoknak is, kérem adja át. A mély történelmi emlékeinket felidéző szép zenei, ének és prózai hangok átszárnyaltak kis településünk határain! Nem győzőm magam is abszolválni az elismerő szavakat, ami ennek a mintegy száz embernek szól.

Vigyázzanak erre a lángra, nehogy kialudjon!”

Dr. Samu János

ISKOLAI HÍREK

Táborozás Mátrafüreden
2015. július 14-17.

A *Kisnánai várban* kezdtük a programjainkat: négy tanuló elmesélte a várhoz kapcsolódó mondákat, a 3D moziban megismertük a vár történetét, majd megnéztük a műemlék minden részét a pinckiallástól a toronyig.

A *feldebrői altemplomban* szakavatott vezető várt minket. Ezen a különleges akusztikájú helyen érdekes élmény volt meghallgatni a három énekaros lány szép dalát.

A *verpeléti vulkántúrán* már jó meleg fogadott bennünket. Ritka élmény volt a kibányászott tűzhányó belsejébe látni a tanösvényről.

A körutat a *siroki várban* zártuk, egy megerőltető, meredek túrával. Minden fáradságért kárpótolt bennünket a páratlan kilátás a Mátra és a Bükk hegyvonulataira. De a gyerekek a sötét labirintus rejtelseit élvezték a legjobban. Az éppen ott tartózkodó idegen túrázók fejvesztve menekültek.

Következett a várva várt táborfoglalás.

Első este a „Rongyos disco”-ban csodálhattuk meg a különleges sminkeket és fantáziadús öltözékeket.

Éjjel pedig sor került az első bátorságpróbára a régi lőtér területén.

Második nap külön kisvonattal utaztunk Gyöngyösre, megismertük a *Mátra Múzeum Új Természettudományi Pavilion* kiállítását, majd a *Ferences Kolostor Műemlék Könyvtárának* különös világa következett.

Délutáni programunkon felelevenítettük a lovagkort: a táborozók az általuk készített jelmezekben lovagi tornát, leánykerést játszottak el.

A közös tábori játékok (csocsó, pingpong, teke) után elérkezett az idő a második bátorságpróba lebonyolításához egy éjszakai túra keretében a *Kozmáry-Kilátóhoz*.

A harmadik napon eltúráztunk az Oxigén Adrenalin Parkba, a szép Máriácska és Rákóczi források érintésével: a parkban többször kipróbáltuk a nagyon várt bob pályát.

Sástón egy jót csónakáztunk, majd indultunk vissza a táborba. Itt már készültünk is a sárkány barlangjához, ugyanis le kellett győzni a fenevadat, hogy kiszabadíthassuk az elrabolt ifjakat. A harmadik lovag szerencsére győzelmet aratott a sárkány felett.

Este fergeteges, táncos záró buli következett. Éjjel került sor a harmadik bátorságpróbára, amelynek során a sárkány barlangja közelében, az *Ördög-forrásnál*, a patak völgyében Ariadne fonala mentén kellett kiállni a merészség próbáját, ijesztőbbnél ijesztőbb rémalakok fenyegetésében.

Az utolsó napon a táborzárás után a *Bükkszéki Strand* hűsítette a táborozókat. Kipróbálhattuk az ország leg-

hosszabb csúszdáját is. Fáradtan, tábori élményekkel felvértezve indultunk haza.

Egy tervezett tábori programunk (*Recsk, Bányászati Múzeum*) technikai okok miatt elmaradt. Az egyik szeptemberi hétvégén természetesen bepótoljuk az elmaradt túrát.

Nagyon szépen köszönjük Igazgatóasszony, a Tápiósáért Alapítvány valamint az Önkormányzat képviselőinek a programok lebonyolításához nyújtott támogatását.

Udvari István
táborszervező

Az iskola minden dolgozója, a gyerekek és a szülők nevében hálásan köszönjük Udvari tanár úrnak a lelkes szervezést, lebonyolítást, és a sok-sok felejthetetlen tábori élményt.

A táborozás alatt készült fotókat megtekinthetik iskolánk hivatalos facebook oldalán.

Kézműves tábor az iskolában
– 2015. augusztus - Beszámoló

Iskolánk nyári programjai között kiemelt szerepet kap a minden évben megrendezésre kerülő kézműves tábor. Idén augusztus első hetében vártuk a gyerekeket. Igyekeztünk színes programokat kínálni, hogy minden kézműveskedni szerető megtalálhassa a neki kedves elfoglaltságot.

Első napunkon a jászárokszállási *Tarisznyás Műhely – Kovács Zoltán* és felesége *Kovács Zoltánné Lajos Krisztina* – járt nálunk.

Krisztina és Zoltán fantasztikus és rendkívüli elhivatott emberek. A régi, népi értékeket hűen őrző, szerteágazó tudásukat a mai kor gyermekei – és természetesen felnőttei – számára is elsajátítható, befogadható módon adva át, szinte észrevétlenül varázsoltak el bennünket a délelőtti folyamán.

Megtanították nekünk, hogyan készül a csöduda és milyen rejtélyes szerszám a recefice. Mindezt a zene és éneklés segítségével, hiszen nem csak elkészültek a hangszereket, de a gyerekek meg is szólaltatták őket. Mindenki a saját készítésű dudáját fújhatta a nóta mellé.

Öröm volt látni a csillogó szemeket, dolgozó kis kezeket, hogy Zoli bácsi útmutatásának megfelelően elkészüljön a hangszer, és természetesen fantasztikus volt hallani Krisztina gyönyörű hangját a lelkesen vele éneklő gyerkőcöket, valamint a jól végzett munka gyümölcseként megszólaló zeneszerszámokat.

Krisztinának és Zoltánnak nagyon szépen köszönjük, hogy újra eljöttek hozzánk! Gratulálunk a munkájukhoz és további sok sikert kívánunk!

Ez a programunk nem jöhetett volna létre *Halasi Anita* polgármester asszony és a *Tápiósáért Alapítvány*

támogatása nélkül. Nagyon szépen köszönjük a segítségüket.

Kézműves táborunk második napján *Brindza Istvánné Anikó* jött el hozzánk Tápiószentmártonból, hogy bevezessen bennünket a korongozás, agyagozás rejtelmeibe és szépségeibe. A remekül sikerült nap mérlege: 15 kg agyag fogyott el, és Anikó kocsijának csomagtartója teljesen tele lett a szebbnél szebb alkotásokkal, amelyeket elvitt magával, hogy az elektromos kemencéjében kiégesse őket. Anikó egész nap, óriási türelemmel taníttatta a gyerekeket. Igazgatta a kezeket, hogy a kívánt formájú kis tál, váza, bonbonos tálka, és ezernyi más kerülhessen le a korongról. Természetesen nem csak a korongon folyt a munka, hiszen rengeteg kulcstartó, medál és mindenféle szobrocska is készült az asztaloknál a gyerekek keze nyomán.

Nagyon szépen köszönjük Anikónak, hogy ismét eljött hozzánk!

A harmadik nap programja kürtöskalácssütés volt. Mindenki izgatottan várta, hogy elkezdődjön a „munka”. *Bekech József* tanár úr és felesége *Bekech Melinda* valamint *Márton Tivadar* iskolánk karbantartója és felesége *Márton Éva* mutatták meg nekünk, hogy hogyan készül a kürtös kalács, milyen fantasztikus elfoglaltság együtt meggyúrni a tésztát, felszítani a tüzet és a parázson együtt megsütni a kalácsot. Bebizonyosodott az is, hogy bizony nem is olyan könnyű azt a tésztát meggyúrni, titka van a tűz megrakásának, valamint ugyanúgy titka van annak is, hogy hogyan tekeredik fel a kalács tésztája a sütőformára.

Amíg a lányok - Melinda és Éva vezényletével - a tésztagyúrását vállalták magukra, a fiúk Józsi és Tivadar útmutatása alapján vágták a fát, rakták a tüzet. Mire leégett a fa és megfelelő parázs lett addigra a jól kidagasztott tészta is megkelt, és elkezdődhetett a tekerés, és hamarosan csodás illatok lengték be az iskolakertet. Mindenki a saját készítésű kalácsát süthette meg. Természetesen a jól megérdemelt munka gyümölcseként meg is ehette, és az elégedett arcokat látva, és az elismerő "hümmögéseket" hallva, igencsak jól sikerült minden kalács.

Negyedik napunk reggelén a megszokott, lelkes és elszánt kis csapat gyűlt össze, és mivel a hőmérő higanyszála már 9 órakor is elég magasan járt, ismét az iskolaudvar árnyékos részét választottuk helyszínül.

Márton Tivadar, iskolánk karbantartójának lánya, *Márton Réka* jött ma el hozzánk és a papírhajtogatás varázslatos világába vezette be a gyerekeket.

Réka fantasztikus munkáit látva nekem rögtön egy dolog jutott eszembe az, hogy „Az alma nem esik messze a fájától.” Azt tudjuk, hogy Tivadar mennyire ügyes kezű, mindent meg tud valósítani, igazi ezermester, de a sok szép dolgot látva bizton állíthatjuk, hogy Réka is örökölte édesapja tehetségét.

Az előző zajos és forró nap után azt gondoltuk, hogy ezen a napon nem lesz hangzavar és nem fogunk megizzadni. Az elmélyült munkában a hangszint tényleg nem emelkedett magasra, az izzadságot viszont senki sem úszta meg, és nem csak a hőségriadó miatt. Kiderült, hogy a papírhajtogatás jócskán megizzasztja az embert. Nagyfokú odafigyelés, kezügyesség és leginkább türelem kell a papírcsodák megszületéséhez. Elismerésre méltó kicsik és nagyok kitartása mindenki lelkesen hajtogatott, hogy a kívánt forma a lehető legprecízebb legyen. Réka hihetetlen türelemmel és gyerekszeretően mutatta meg akár több tucatszor is a hajtások technikáját, mindenkire odafigyelve még akkor is, ha egyszerre akár 5-6 szájból is szállt a hívó szó: „Réka segítész?” Rékának nagyon szépen köszönjük az egész napos közreműködését. Gratulálunk, és sok sikert kívánunk! Reméljük hamarosan lesz alkalmunk újra együtt hajtogatni.

Utolsó, záró napunk remekül sikerült. Volt minden, ami egy jól sikerült szabadtéri programba belefér. Már korán reggel csattogott a fejsze, ugyanis jó nagy adag fára volt szükség, hogy a hatalmas kondérba kerülő finomságok megfőhessenek ebédidőre. *Bekech József* tanár úr és *Márton Tivadar* természetesen ismét bevonta az előkészületekbe a gyerekeket. Amíg a fiúk töretlen lelkesedéssel hasogatták a fát, addig a kislányok és nagylányok *Bekech Melinda* vezetésével tisztították a zöldségeket, kockára vágták a húst, hogy a gulyásleves alapanyagai minél hamarabb belekerülhessenek a bográcsba.

A sportosok számára felépült az akadálypálya, majd megalakultak a foci és röplabda csapatok is, és a forróság ellenére is vígan szaladtak, rúgták a „bőrt”, természetesen megfelelő folyadékpótlás mellett. De azoknak is találtunk elfoglaltságot, akik a mögöttünk lévő intenzív 4 nap után is szorgoskodni akartak, és volt még kedvük egy kis kézműveskedéshez. A kézműves sarokban a manapság oly kedvelt Minyonok kerültek főszerepbe, és WC papír gurigák alakultak át a szorgalmas kezek munkája nyomán.

A legjobban várt program azonban a számháború volt. Volt, aki életében először játszott számháborút és a játék végén, őszintén bevallotta, hogy bár az elején nagyon félt – ami természetes, hiszen nem tudhatta, hogy mire számíthat - de borzasztóan élvezte a játékot. Iskolánk hatalmas kertje tökéletes helyszíne ennek az elfoglaltságnak. A kert zezugos, fás, bokros területeit választottuk ki helyszínül, megalakult a két, izgatott és lelkes csapat, felkerültek a számok, amelyeket mindenki bőszen takargatott a játék kezdetéig, nehogy idő előtt leolvassák az ellenfél csapat tagjai és kezdődhetett a „számvadászat”. Két menetben, mindkét csapat mindent megtett, hogy megvédje a zászlót. Dél közeledtével egyre

több gyerek tért vissza a bogrács környékére, természetesen korgó gyomruk hozta oda őket, nem véletlenül, ugyanis csodás illatok szálltak a bográcsból. Nagyon jóízű, tartalmas gulyásleves került a tányérokba, mellé friss, ropogós kenyér és az asztalok körüli csend nem a jóság jele volt, hanem a finom ételnek szólt és valljuk be ez egy szakács legnagyobb elismerése. Az ebéd végeztével a gyerekek hangosan kiabálva köszönték meg a finomságokat.

A gyerekek és az iskola nevében is nagyon szépen köszönjük *Bekech Melinda*, *Bekech József* és *Márton Tivadar* segítségét és közreműködését. Pofikat megszégyenítő, gyermekközpontú, igazi közösségi élményt adó programjaikat és önzetlen segítségüket nem tudjuk meghálálni csak hálásan megköszönni.

Reméljük, hogy akik eljöttek, és bármelyik napunkon részt vettek, jól érezték magukat. Bízunk benne, hogy a jövő nyár folyamán is tudjuk hasonló programmal színesíteni a gyerekek nyarát.

A képeket megtekinthetik iskolánk hivatalos facebook oldalán: https://www.facebook.com/tapiosagiskola?ref=aymt_homepage_panel

Tóthné Gúth Klára

EGYÉB BESZÁMOLÓK

Dévai gyerekek

Augusztus közepén, a falunapunk idején nálunk vendégeskedett néhány dévai gyerek, akik Böjte Csaba alapítványán keresztül jutottak el hozzánk táborozni. Köszönjük szépen a sok segítséget, süteményt és szeretetet, amellyel körbevették őket a tápioságiak!

Negyvenöt éves osztálytalálkozó

A mai dr. Papp Károly Általános Iskola 1970-ben végzett „8. a” osztályának szervezett találkozót Szilágyi Juliska és Árokszállási Mária 2015. július 4. napjára, szombatra. Emlékeztetőül: amikor 1970. júniusában huszonhárman ballagtunk, akkor Kiss Imre tanár úr volt az osztályfőnökünk és Janosik Béla igazgató úr már öt éve kellő szigorral és következetességgel irányította az általános iskolát.

Szombaton kora délután rekkenő hőségben Mária és férje családi házában árnyas udvarán találkoztunk. Mindannyian örültünk a kölcsönös viszontlátnak, hiszen legutóbb öt évvel ezelőtt találkoztunk. A kölcsönös köszönések, kézfogások és baráti puszik után közösen elmentünk a temetőbe a volt diáktársaink sírjaihoz. Egy-egy szál virággal, valamint egy-egy mécses meggyújtásával és a síremlékre he-

lyezésével emlékeztünk azokra a fiúkra, akiket elvesztettünk: Kalmár Laci, Kun Pityu, Maczó Feri, Maczó Jani, Varró Pityu, Varró Jani, Végh Béla. Virágot és mécseset tettünk igazgató úr sírjára is, osztályfőnökünkre emlékezve (akit Kókán temettek el) és Nagy Erika (ő Pécelen piheni örök álmát) diáktársunk emlékét felidézve pedig a Szűzanya szobránál található vázában helyeztünk el egy-egy szál virágot. A megemlékezés után közösen elmentünk a szépen gondozott iskolakertbe dr. Papp Károly emléktáblájához, örömmel néztük meg a fa-rönkből kifaragott és a fűben elhelyezett állatokat: nyúl, malac, őzike, ... stb., nosztalgizva néztük meg kívülről a pavilonokat valamint azokat a 60-70-80 éves fákat, amelyek már akkor is „nagy fák” voltak, amikor mi gyerekként láttuk őket. Lesétáltunk a „régfoci pályához”, ahol egykor ősztől tavasz végéig szinte minden héten focimérkőzésen mérte össze az napi erejét, ügyességét az „a” és a „b” osztály fiú csapata, másik napokon pedig – néhány tíz méterrel távolabb – a lányok kézilabdáztak tornaórán. Felidéztük azt is, hogy négy év alatt a Vekerle tanyához többször futtatott bennünket az aktuális tornatanár.

Visszatérve vendéglátóink udvarára előkerültek az ott honról hozott fényképalbumok, a gyerekek és unokák képeivel, valamint folytatódott az iskolakertben megkezdett emlékidezés.

Mi mikor és hogyan történt? Keveredtek az időpontok és az események azok fejében, akik jobb memóriával vannak megáldva mint én, akik emlékeznek a 46-47 évvel ezelőtt megtartott őrsi foglalkozásokra, a kirándulásra a Papp-tanya felé, a gyermeket szülő tanárnőink meglátogatására, a fiúk közötti „erő-fitogtatásokra”, néhány egykori tanárunk fegyelmezési módszereire, a részben feledésbe merült élmények-kirándulások egy-egy apró részletére, ...

Kora este megkezdődött a „rendhagyó osztályfőnöki óra”. A jelenlevők – névsor szerint – elmondták, hogy mi történt velük az elmúlt 10-20 vagy 40 évben. Ki mikor kötött házasságot, mennyi gyermeke és mennyi unokája született, ki hol él és hol dolgozott, jelenleg hol dolgozik, ki az, aki már nyugdíjas. Tápiósaigatól a legtávolabbra került Mihályi Endre, aki Ausztráliában telepedett le (de ő most nem volt velünk); az egyik legérdekesebb és legtöbb utazással járó „munkahellyel” Papp Karcsi rendelkezik, aki fűrómester, Ő Irakban is dolgozott a békeidőben, továbbá Európa több országában. Amikor a névsorban olyan diáktársunk nevéhez érkeztünk, akit az elmúlt harminc évben elvesztettünk, akkor ismét egy-egy mécses gyújtott meg házigazdaként Mária. Nyolc mécses lángja emlékeztetett bennünket egykori diáktársainkra, amikor a névsor végére értünk.

Szürkületkor másik házigazdánk, Halasi Jani a kemencében – cserép edényben – készített nagyon-

nagyon finom vacsorával vendégtelt meg bennünket. Vacsora közben a jó hangulatú beszélgetés tovább folytatódott, újabb és újabb emlékek villantak fel a közel fél évszázada történt eseményekből, iskolai és iskolán kívüli életünkben, még az óvodás évekből is.

Az osztálytalálkozón részt vevő valamennyi „öreg diák” nevében megköszönöm a vendégül látást Árokszállási Marikának és Halasi Janinak, valamint Minkó Máriának. Köszönöm az előkészítést Szilágyi Juliskának. A következő osztálytalálkozóra szeretettel várjuk azt a három diák-társunkat is, akik most nem tudtak eljönni.

Szabó András, Molnár Sándorné, Molnár Sándor, Kun Margit, Bérés Mihály, Varró József, Minkó Mária, Szilágyi Julianna, Papp Károly, Elefánti Zsuzsanna, Bartucz Mária, Árokszállási Mária, Dudás János, Halasi János, Bérés Mihályné.

Bp.-Rákoskeresztúr, 2015. július 6.
Varró Józsi

Pográny és Tápióság közös 20 éve

Már 20 éve tart e két település barátsága, így idén is örömmel mentünk Pogrányba.

Július 11-12-én látták vendégül barátainkat, a sági nyugdíjasokat, fiatalokat, focistákat, A csapatot Maczó Sándor alpolgármester és klubvezető kísérte.

Az egész út jókedvű és derűs volt. Szombaton egy barátságos Pográny – Tápióság meccsen szurkolhattunk fiainknak, „Hajrá, így tovább!”. Este a hársfák alatt mulatozott, aki csak tehette, mindenki jól érezhette magát. A tűzijáték után szálláshelyünkre mentünk, Alsóbadokra. Gyönyörű helyen szállásoltak el bennünket, majd a vasárnapi reggeli után visszamentünk Pogrányba, a 940 éves falu megemlékező miséjére és az ebédre.

Halasi Anita polgármester asszony másnap érkezett, de a misén már ott volt. Szombaton a motoros találkozón is üdvözölni és fogadni kellett a vendégeket. Pogrányi barátainknak most volt lehetősége az új vezetőinkkel megismerkedni.

Délután a kultúrműsorban a pogrányi klubvezető, Tóth Boriska ajándékkal köszöntötte a sági alapító nyugdíjasokat, a 20 éves barátság tiszteletére. Mivel az alapító vezető Szajcz Miklós már nem tudott ott lenni, távolból kívánt neki minden jót, és a színpadra szólította lányait, Piroskát és Marikát remélve, hogy folytatják apjuk megkezdett munkáját a klub életében.

A műsorban sok csoport fellépett, közöttük a mi nyugdíjasaink is. Igazán szép műsor volt. Sajnos az elkészítés egy kicsit gyorsra sikeredett, de az egészét összefoglalva nagyon szép és jó volt. Reméljük, hogy még sokáig fog tartani a barátságunk.

Köszönjük elsősorban a helyi vezetőinknek a lehetőséget. A műsor után egy kis mulatozás volt, aminek senki nem volt ellene a nagy melegben. Köszönjük a kócai barátaink szíves meghívását és vendéglátását.

Búzaátadás Tápióbicskén

Idén, augusztus 2-án, Maczó Sándor népszerűségének köszönhetően, ismét részt vehettünk a tápióbicskei ünnepélyes búzaátadáson, amely búzából készült az ország kenyere.

Velünk tartott Halasi Anita polgármester asszony és Maczó Sándor alpolgármester, aki a nyugdíjasok vezetője is. Az asszonyok hétköznapi népviseletbe öltözve adták elő az alkalomhoz illő nótacsokrot. Műsorunk végén Czerván György államtitkár úr megkérte asszonyainkat, hogy álljanak mögötte, hogy „szebb” legyen a kép.

Mi lovas kocsin, vezetőink hintón a két Kaszás Gyuri lóháton vonultunk fel és még Vojnyik Rozi is lóra pattant. De volt még hintós kíséretünk is Csósz Ferenc és neje, Farkas Feri és családja, pónifogaton Malmos Mónika és családja, valamint Kun János és neje. Úgyhogy szép csapattal felvonulva, sikeresen átadtunk az általunk vitt búzát, és előadhattuk a műsorunkat.

Szívélyes vendéglátásban és fogadtatásban volt része minden résztvevőnek a szervezők jóvoltából.

Én személy szerint köszönöm a vezetőknek, hogy távoli barátainkat is meghívták erre a szép eseményre, akik Kanadáig viszik hírnevünket. Nagyon szép emléket tudtak magunkkal vinni, ők is nagyon megköszönték. Köszönöm Maczó Sándornak, hogy megszervezte ezt az eseményt, fáradságot és költséget nem kímélve. Adjon az Isten neki, családjának és vezetőinknek erőt és egészséget a továbbiakban is! A hivatalos és szabad program után elindultunk hazafelé a hosszú úton.

Úgy látszik az égiek szeretnek minket, mert mint május elsején, most is elért egy kis zápor a bicskei úton, de mi már ehhez hozzászoktunk.

Köszönjük még egyszer a napi programot!

Tóth Lajosné
(Barna Piri)

Tápiófeszt Nagykátán

Szeptember 12-13-án Nagykátán egy nagyszabású össztápiós programra szeretném invitálni a kedves olvasót! Az összes program ingyenesen lesz látogatható! Külön meg szeretném hívni a remek tápiósági csapatokat a főzőversenyre és a szépségversenyre! Nevezési lap a www.tapiofeszt.hu oldalon érhető el, de akár a könyvtárban is kinyomtatjuk ingyenesen a kedves nevezőknek!

Csanádi Ádám

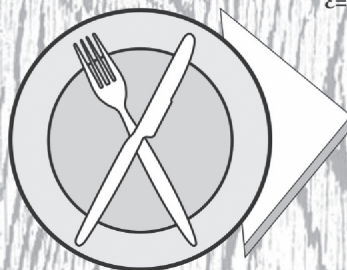
Szeptemberi étlap

36. hét					37. hét				
1. kedd	2. szerda	3. csütörtök	4. péntek		7. hétfő	8. kedd	9. szerda	10. csütörtök	11. péntek
Magyaros burgonyaleves	Francia hagymaleves	Zöldségleves kelbimbóval	Karalábéleves	Babgulyás	Karfiolleves	Húsgaluska leves	Rántott leves	Magyaros zellerleves	Daragluska leves
Tökfőzelék	Rántott csirkemell	Paradicsomos húsgombóc	Borsos marhatokány	Rizsfelfújt áfonyaöntettel	Csirkemájrizottó	Túrós metélt	Finomfőzelék	Rántott harcsa	Székelykáposzta
Sült kolbász	Petrezselymes burgonya	Félbarna kenyér	Orsótészta	Félbarna kenyér			Virslipörkölt	Petrezselymes burgonya	Rozsos kenyér
Korpás kenyér	Csalamádé						Félbarna kenyér		
E: 989 Ső: 5	E: 890 Ső: 5	E: 750 Ső: 5,1	E: 870 Ső: 4,8	E: 1294 Ső: 2	E: 772 Ső: 6,4	E: 742 Ső: 2	E: 888 Ső: 7	E: 670 Ső: 5	E: 819 Ső: 5
Allergén: glutén, tej, tejtermék, szója, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás	Allergén: glutén, tej, tejtermék, szója, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás, szója, zeller	Allergén: tej, tejtermék, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás	Allergén: glutén, tej, tejtermék, szója, zeller	Allergén: glutén, tojás, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, szója, tojás, zeller
38. hét					39. hét				
14. hétfő	15. kedd	16. szerda	17. csütörtök	18. péntek	21. hétfő	22. kedd	23. szerda	24. csütörtök	25. péntek
Sajtkrémeleves	Fahéjas szilvaleves	Zabgaluska leves		Kertészleves	Tarhonyaleves	Fejtettbab-leves	Csontleves cénametéllel	Tejszínes hallesves	Tojásleves
Pulyka brassói	Sült csirkecomb	Gombapörkölt	Rakott zöldbab árpagyönggyel	Paprikás burgonya	Brokkoli főzelék	Rántott sajt	Sertéspörkölt	Ízes dereleje	Lencsefőzelék
Párolt rizs	Párolt zöldség	Szarvacska		Félbarna kenyér	Vagdalt	Párolt rizs	Tarhonya		Főtt-füstölt tarja
				Cékla	Félbarna kenyér	Tartármártás			Korpás kenyér
E: 850 Ső: 5	E: 617 Ső: 5	E: 698 Ső: 5,1	E: 778 Ső: 1,5	E: 852 Ső: 5,1	E: 880 Ső: 6	E: 1504 Ső: 5,1	E: 819 Ső: 4,8	E: 775 Ső: 3	E: 1031 Ső: 5,1
Allergén: glutén, tej, tejtermék	Allergén: glutén, tej, tejtermék	Allergén: glutén, tojás, zeller	Allergén: tej, tejtermék, tojás	Allergén: glutén, szója, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás, zeller, szója	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás, zeller	Allergén: glutén, tojás, tojástermék, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, szója, tojás, zeller
40. hét									
28. hétfő	29. kedd	30. szerda							
Zöldborsóleves	Palócgyulás	Paradicsomleves							
Majorannás sertésragu	Mákos metélt	Zabpelyhes csirkemell							
Zöldséges bulgur	Korpás kenyér	Burgonyapüré							
E: 661 Ső: 4,4	E: 1212 Ső: 2,4	E: 954 Ső: 5							
Allergén: glutén, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, szója, zeller	Allergén: glutén, tej, tejtermék, tojás, zeller							

E = energia (Kcal), Ső = gramm

A nyersanyag ellátás miatt az étlap változhat, melyért elnézést kérünk!

Jó étvágyat kívánunk!

A napi menüből ebéd rendelhető, előző nap 10⁰⁰ óráig, bárki számára.

Ebéd térítési díja: 640,-Ft

Rendelés leadás az ételmezés vezetőnél, az alábbi telefonszámokon.

06-29/465-044 vagy 06-30/703-5231

SPORTOS-SÁG

**TÁPIÓSÁGI KSK LABDARÚGÓ SZAKOSZTÁLY
PEST MEGYE II. OSZTÁLY 2015. ŐSZI SORSOLÁS**

2015. 08. 15.	SZOMBAT 17:00	TÖRTEL – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 08. 23.	VASÁRNAP 17:00	TÁPIÓSÁGI KSK – ÚJHARTYÁN SE
2015. 08. 29.	SZOMBAT 16:30	ABONY KID FC – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 09. 05.	SZOMBAT 16:30	TÁPIÓSÁGI KSK – ÖRKÉNY SE
2015. 09. 12.	SZOMBAT 16:00	SURBER LKSE – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 09. 19.	SZOMBAT 16:00	TÁPIÓSÁGI KSK – ALBERTIRSA SE
2015. 09. 27.	VASÁRNAP 16:00	ÚJLENGYEL DSE – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 10. 04.	VASÁRNAP 15:00	ARANYSZARVAS SE – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 10. 10.	SZOMBAT 15:00	TÁPIÓSÁGI KSK – BUGYI SE
2015. 10. 17.	SZOMBAT 14:00	PÉTERI KSK – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 10. 24.	SZOMBAT 13:30	TÁPIÓSÁGI KSK – TÁPIÓGYÖRGYE KSK
2015. 11. 01.	VASÁRNAP 13:30	TÁPIÓSZELE SE – TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 11. 07.	SZOMBAT 13:30	TÁPIÓSÁGI KSK – SÜLYSÁP KSK
2015. 11. 15.	VASÁRNAP 13:00	PILIS LK II. - TÁPIÓSÁGI KSK
2015. 11. 21.	SZOMBAT 13:00	TÁPIÓSÁGI KSK – TÁPIÓSZECSEŐ FC

Lejátszott a első két mérkőzését a Pest megye II. osztály keleti csoportjában labdarúgócsapatunk.

A két mérkőzésen - *Törtel*, illetve *Újhartyán* ellen - sikerült négy pontot szereznünk, ami jelenleg a tabella ötödik helyét jelenti. Törtelt idegenben győztük le 3-1 arányban, ami rendkívül biztató a jövőt tekintve. Első hazai mérkőzésünkön, a bajnoki címre törő Újhartyán csapatát fogadtuk. Küzdelmes mérkőzésen 0-0 -ás döntetlennel itthon tartottuk az egy pontot.

Reméljük folytatódik a jó sorozat, és minden kedves szurkolónknak hétről - hétre örömet tudunk szerezni! Várunk mindenkit szeretettel a mérkőzéseken!

HAJRÁ SÁG!

A következő ÚjSág október 9-ig az üzletekbe kerül. Cikk leadási határideje: október 2.

TUNING FESZTIVÁL

2015.08.22-én második alkalommal került megrendezésre a Tápiósági tuning fesztivál.

A kezdeti rossz idő ellenére idén közel 200 szebbnél szebb autót csodálhattak meg az ide látogatók. A délelőtti órákban az autók versenyre való nevezése töltötte ki az időt, majd ebéd után elindultak a tuning járgányok a felvonulásra. A nem mindennapi felvonuláson az utcán nézelődők láthattak gumifüstölést, táncbemutatót, Indián sped party teherautóját. A felvonulásról visszaérve megkezdődtek a versenyek. Hifi hangnyomás és kipufogó dob méréstől volt hangos az iskolakert.

A rendezők Lesti Viktor és Solti Szabolcs valamint a rendezőség többi tagja kihirdették az autószepségverseny eredményét, amit Szántó Zoltán driftbemutatója követett. A fergeteges hangulatú programot Sub Bass Monster fellépése zárta.

Lesti Viktor
(rendező)